

PRENUMERATA

kwartalną:

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 750.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po teście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty,
ogłoszeniowej 50 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 623. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za dzielność.

Poz. 624. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 625. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 626. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r., o zatwierdzeniu niektórych zmian statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

WYSEDE Z DRUKU Nr. 78 DZIENNIKA
USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 23 LISTOPADA 1929 r., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 582 — Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorcze nad wyrobem i obiegem mąki i wyrobów mącznych.

Poz. 583 — Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1929 r., w sprawie uchylecia rozporządzeń z dnia 31 października 1927 r. i z dnia 18 maja 1928 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo.

Poz. 584 — Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości o opłatach za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku.

Poz. 585 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 17 października 1929 r. o ulgach celnych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

623.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 279) nadaje

po raz pierwszy

KRZYŻ ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ

ś. p. Teofilowi Łaszczewskiemu, posterunkowemu Policji Państwowej województwa łódzkiego, za odważne zachowanie się w walce z bandytą, w następstwie której poniósł śmierć.

Warszawa, dnia 14 listopada 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Switalski.

624.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaje po raz pierwszy

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

następującym mieszkańcom województwa śląskiego pp.: Augustynowi Teodorowi, urzędnikowi Zakładu Psychiatrycznego w Rybniku, — Janowi Baronowi, urzędnikowi prywatnemu w Wielkich Piekarach, — Józefowi Baronowi, restauratorowi w Kaletach powiatu lublinieckiego, — Karolowi Bergerowi, cieśli górniczemu w Rożdżeniu, — Teofilowi Bieli, naczelnikowi Urzędu Okręgowego w Czuchowie powiatu rybnickiego, — Franciszkowi Biolikowi, referendarzowi w Starostwie w Rybniku, — Karolowi Brandysowi, naczelnikowi gminy Radlin powiatu rybnickiego, — Ignacemu Budnemu, właścicielowi restauracji w Czerwionce powiatu rybnickiego, — Tomaszowi Cichosowi, aspirantowi Policji Województwa Śląskiego w Nowej Wsi, — Karolowi Doleżykowi, restauratorowi w Golasowicach powiatu pszczyńskiego, — Leonowi Fojcikowi, przemysłowcowi w Rydułtowach powiatu rybnickiego, — Emilowi Frankowi, adjunktowi kancelaryjnemu w Starostwie w Rybniku, — Józefowi Frosowi, dyrektorowi Miejskich Zakładów Przemysłowych w Rybniku, — Pawłowi Galeczce, pracownikowi Wydziału Powiatowego w Tarnowskich Górach, — Adolfowi Golasowi, kupcowi i rolnikowi w Lubczy Śląskiej powiatu lublinieckiego, — Józefowi Grzonce, dzierżawcy domeny państwowej w Wilczy Dolnej powiatu rybnickiego, — Janowi Grzonce, dzierżawcy domeny państwowej w Brodoku powiatu rybnickiego, — Andrzejowi Hercogowi, strażakowi kopalnianemu w Rydułtowach powiatu rybnickiego, — Maksymilianowi Iksalowi, obrońcy prywatnemu w Rybniku, — Maciejowi Janusowi, dozorczy szos w Reptach Nowych, — Antoniemu Kalinowskiemu, hutnikowi w Radzionkowie, — Pawłowi Kotlorzowi, górnikowi w Knurowie, — Feliksowi Kurpanikowi, urzędnikowi kopalni w Czerwionce powiatu rybnickiego, — Ryszardowi Laskowi, kupcowi w Mikołowie powiatu pszczyńskiego, — Janowi Lesniakowi, registrarzowi urzędu wojewódzkiego w Katowicach, — Piotrowi Ludydze, właścicielowi restauracji w Wielkich Piekarach, — Franciszkowi Matuszczykowi, górnikowi w Świerkianach powiatu rybnickiego, — Ryszardowi Mańce, kupcowi w Mysłowicach, — Wincentemu Mieszkowi, asystentowi biurowemu w Rybniku, — Pawłowi Miodrze, drukarzowi w Mikołowie powiatu pszczyńskiego, — Wiktorowi Mrozkowi, naczelnikowi Urzędu Okręgowego i Gminy w Knurowie, — Mikołajowi Niedzwiedziolowi, urzędnikowi Skarbofermu w Królewskiej Hucie, — Franciszkowi Noglemu, robotnikowi w Rybniku, — Janowi Nydze, artyście malarzowi w Rożdżeniu, — Pawłowi Pieccze, robotnikowi, — Alfonsowi Płockowowi, urzędnikowi prywatnemu w Rybniku, — Alfonsowi Powieckiemu, urzędnikowi komunalnemu w Knurowie, — Augustynowi Pradelokowi, pomocnikowi biurowemu w Urzędzie Okręgowym w Lublińcu, — Emanuelowi Prawikowi, rejestratorowi w Dyrekcji Policji w Królewskiej Hucie, — Ignacemu Piechaczowi, komisarzowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — Augustynowi Rupikowi, budowniczym w Woźnikach powiatu lublinieckiego, — Janowi Rysowi, szoferowi w Katowicach, — Janowi Szewczykowi, emerytowanemu kopalnianemu w Rydułtowach, powiatu rybnickiego, — Augustynowi Szczętkowi, górnikowi w Radlinie powiatu rybnickiego, — Emilowi Skowronkowi, asesorowi Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, — Józefowi Szydłowskiemu, górnikowi w Czerwionce powiatu rybnickiego, — Oskarowi Skrzypcowi, referendarzowi w Rybniku, — Piotrowi Szelidze, górnikowi w Radzionkowie, — Emanuelowi Szymerze, urzędnikowi prywatnemu w Rybniku, — Adolfowi Szymurze, dozorczy kopalnianemu w Ligockiej Kuźni powiatu rybnickiego, — Pawłowi Słazakowi, aspirantowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — Józefowi Wrzyszczeni, aspirantowi Policji Województwa Śląskiego w Siemianowicach Śląskich, — Wincentemu Wizie, mistrzowi wagi kolejowej w hucie „Bismarka” w Wielkich Hajdukach, — wszystkim za zasługi około przyłączenia Górnego Śląska do Państwa Polskiego;

pp.: Karolowi Gajdzikowi, sekretarzowi Urzędu Gminnego w Przelajce powiatu katowickiego, — Wojciechowi Hetmańskiemu, górnikowi w Brzezince powiatu katowickiego, — Robertowi Kopicowi, adjunktowi Dyrekcji Policji w Katowicach, — Pawłowi Fizi, murarzowi w Krzyżowicach powiatu pszczyńskiego, — Karolowi Bendkowskiemu, rolnikowi w Moszczenicy powiatu rybnickiego, — Tomaszowi Kotlorzowi, nadgórnikowi w Katowicach, — Pawłowi Kozryze, restauratorowi w Murckach powiatu pszczyńskiego, — Jerzemu Królwi, kierownikowi biura Urzędu Gminnego w Brzezinach Śląskich, — Adolfowi Lamperowi, adjunktowi kancelaryjnemu w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, — Pawłowi Lelonkowi, naczelnikowi Urzędu Okręgowego w Świerklańcu, — Wiktorowi Mandryszowi, mistrzowi piekarskiemu w Rybniku, — Janowi Magdziejowi, górnikowi w Czarnym Lesie, — Rudolfowi Mańce, kierownikowi hurtowni tytoniowej w Świętochłowicach, — Ludwikowi Markowi, górnikowi w Katowicach, — Janowi Noconiowi, kupcowi w Zorach, — Pawłowi Ochajskiemu, nadgórnikowi w Niedobczycach powiatu rybnickiego, — Wincentemu Ochajskiemu, górnikowi w Popielowie powiatu rybnickiego, — Józefowi Olszowskiemu, naczelnikowi Urzędu Okręgowego w Łagiewnikach, — Alfonsowi Piechuli, asesorowi Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, — Wiktorowi Polakowi, naczelnikowi Urzędu Okręgowego w Świętochłowicach, — Józefowi Siernemu, robotnikowi w Popielowie powiatu rybnickiego, — Alojzemu Segetowi, sekretarzowi Urzędu Okręgowego w Lubomiu powiatu rybnickiego, — Józefowi Segiethowi, kupcowi w Pszowie powiatu rybnickiego, — Franciszkowi Siwkowi, kontrolerowi podatkowemu Magistratu w Katowicach, — Franciszkowi Smuszowi, urzędnikowi Magistratu w Zorach, — Nikodemowi Sobikowi, spedytorowi w Rybniku, — Ignacemu Stachowskiemu, inkasentowi bankowemu w Katowicach, — Wincentemu Terakowskiemu, mistrzowi stolarskiemu w Mysłowicach, — Emanuelowi Tomankowi, urzędnikowi Magistratu w Królewskiej Hucie, — Dyonizemu Troccerowi, inspektorowi Centralnej Targowicy w Mysłowicach, — Józefowi Wancurze, rolnikowi w Jastrzębiu Górnym powiatu rybnickiego, — Alojzemu Wawrzyniacykowi, restauratorowi w Niedobczycach powiatu rybnickiego, — Pawłowi Wencłowi, górnikowi w Jejkowicach powiatu rybnickiego, — Józefowi Wieczorkowi, funkcjonariuszowi Magistratu w Katowicach, — Władysławowi Wróblewskiemu, kupcowi w Zorach, — Franciszkowi Wilkowi, kupcowi w Kochłowicach powiatu katowickiego, — Ignacemu Wronie, adjunktowi kancelaryjnemu w Starostwie w Świętochłowicach, — Franciszkowi Zającowi, górnikowi w Kozłowej Górze powiatu tarnogórskiego, — Antoniemu Zielińskiemu, właścicielowi restauracji w Kochłowicach powiatu katowickiego, — Janowi Zientkowi, robotnikowi w Rydułtowach powiatu rybnickiego, — wszystkim za zasługi na polu pracy narodowo - społecznej oraz około przyłączenia Górnego Śląska do Państwa Polskiego; pp.: Józefowi Boronowskiemu, podkomisarzowi Policji Województwa Śląskiego w Łagiewnikach, oraz Pawłowi Mierzwie, nadkomisarzowi Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach, za zasługi około przyłączenia Górnego Śląska do Państwa Polskiego oraz w służbie bezpieczeństwa publicznego.

Warszawa, dnia 14 listopada 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Switalski.

625.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaje po raz pierwszy

BRONZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

następującym mieszkańcom Województwa Śląskiego pp.: **Pawłowi Adamczykowi**, registratorowi w Dyrekcji Policji w Królewskiej Hucie, — **Janowi Bandurze**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Bronisławowi Bartecze**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Orzegowie powiatu Świętochłowickiego, — **Józefowi Bazgierowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Bielsku, — **Janowi Brandysowi**, rolnikowi w Pawłowicach powiatu pszczyńskiego, — **Piotrowi Bregule**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Jajkovicach powiatu rybnickiego, — **Janowi Bekieszowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Teofilowi Brzozie**, rolnikowi w Książenicy powiatu rybnickiego, — **Wiktorowi Buchalikowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Świerkłańcu, — **Walentemu Burzywodzie**, rolnikowi w Świerkłańcu powiatu rybnickiego, — **Leopoldowi Canibowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Janowie, — **Wilhelmowi Cebuli**, nadgórnikowi w Łaziskach Średnich, — **Franciszce Cofale**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Pszczynie, — **Franciszce Czerwikowi**, kupcowi w Jedlinie powiatu pszczyńskiego, — **Janowi Dajce**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Wielkich Hajdukach, — **Janowi D'ubisowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Ignacemu Dolacie**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Leopoldowi Drzydze**, hutnikowi w Welnocu powiatu katowickiego, — **Pawłowi Dudzie**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Janowi Frankelewi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Starych Tarnowicach, — **Pawłowi Fickowi**, górnikowi w Orzepowicach powiatu rybnickiego, — **Pawłowi Figusowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Wielkich Piekarach, — **Augustynowi Freitagowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Janowi Frydrychowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Gierałtowicach powiatu rybnickiego, — **Teodorowi Gaborowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Franciszce Gajdzie**, dzierżawcy kantyny kopalnianej w kopalni Karol Emanuel powiatu świętochłowickiego, — **Józefowi Garusowi**, rolnikowi w Kryrach powiatu pszczyńskiego, — **Andrzejowi Gawronowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Pszowie powiatu rybnickiego, — **Józefowi Gerlichowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Walentemu Gerlicowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Koszęcinie powiatu lublinieckiego, — **Józefowi Gładzowski**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Piasku powiatu lublinieckiego, — **Franciszce Gliuchowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Orzeszu powiatu pszczyńskiego, — **Szczepanowi Gnielce**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Henrykowi Góreckiemu**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Imielinie powiatu pszczyńskiego, — **Janowi Grabinie**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Czarnym Lesie, — **Karolowi Grajcarce**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Miasteczku, — **Leopoldowi Granicznemu**, wojażerowi w Wielkich Piekarach, — **Leopoldowi Grobelnemu**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Janowi Grzeszczakowi**, magazynierowi w Paniowach powiatu pszczyńskiego, — **Maksymilianowi Hanitemu**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Pawłowi Hasterokowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Edwardowi Hercogowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Radzionkowie, — **Emanuelowi Hirsowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Franciszce Hudziakowi**, woźnemu Komendy Szkoły Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Józefowi Jałowickiemu**, robotnikowi w Janowie Miejskim powiatu katowickiego, — **Alojzemu Jaskóle**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Henrykowi Janocie**, restauratorowi w Tychach powiatu pszczyńskiego, — **Wilhelmowi Jordaniowi**, urzędnikowi Starostwa w Rybniku, — **Karolowi Kadiubkowi**, górnikowi w Orzegowie, — **Franciszce Kasperczykowi**, robotnikowi w Pa-procanach, — **Sylwestrowi Kirsznickowi**, starze-

mu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Kostuchnie powiatu pszczyńskiego, — **Emanuelowi Klonowi** w Knurowie, — **Henrykowi Klukowskiemu**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Ludwikowi Klakusowi**, górnikowi w Kostuchnie powiatu pszczyńskiego, — **Józefowi Kocurowi**, robotnikowi w Królewskiej Hucie, — **Pawłowi Kosmiderowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Franciszce Kostowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Franciszce Kozryzce**, restauratorowi w Czulowie powiatu pszczyńskiego, — **Stępanowi Kowalczykowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Brennej powiatu cieszyńskiego, — **Teofilowi Krasonowi**, robotnikowi w Łaziskach Górnych, — **Konradowi Królowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Piotrowi Kubiaczykowi**, urzędnikowi prywatnemu w Królewskiej Hucie, — **Piotrowi Kurczakowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Maciejkowicach powiatu katowickiego, — **Józefowi Kurkowi**, starszemu wachmistrzowi Policji Miejskiej w Katowicach, — **Klemensowi Kusowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Radzionkowie, — **Augustynowi Kuźnikowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Tomaszowi Kwasnemu**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Wincentemu Laszczakowi**, woźnemu w Orzegowie, — **Augustynowi Latuskowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Koszęcinie powiatu lublinieckiego, — **Piotrowi Latuskowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Lublińcu, — **Józefowi Lesniakowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Wodzisławiu powiatu rybnickiego, — **Franciszce Lorenzowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Bielsku, — **Janowi Ludzycy**, posterunkowemu Policji Państwowej Województwa Śląskiego w Szarleju, — **Józefowi Magierze**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Józefowi Malcharkowi**, kupcowi w Koborze powiatu pszczyńskiego, — **Teofilowi Małce**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Tarnowskich Górach, — **Walentemu Marcolowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Mikołowie powiatu pszczyńskiego, — **Janowi Masłowskiemu**, kupcowi w Siemianowicach, — **Janowi Masnemu**, woźnemu Banku Związku Spółek Zarobkowych w Katowicach, — **Janowi Matuszczykowi**, górnikowi w Gotartowicach powiatu rybnickiego, — **Piotrowi Michalczykowi**, kupcowi w Królewskiej Hucie, — **Pawłowi Michalikowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Pszczynie, — **Wilhelmowi Michalikowi**, restauratorowi w Świętochłowicach, — **Wiktorowi Michalskiemu**, palaczowi w Giszowcu powiatu katowickiego, — **Wincentemu Motyce**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Czerwoncu, — **Augustynowi Motylowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Maciejkowicach, — **Henrykowi Myrcykowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Adolfowi Nawratowi**, górnikowi w Królewskiej Hucie, — **Wojciechowi Nowakowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Alfonsovi Opiełce**, rejestratorowi w Starostwie w Lublińcu, — **Karolowi Osłizłowski**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Niedobyczach powiatu rybnickiego, — **Teofilowi Orszulikowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Wielkich Hajdukach, — **Piotrowi Owczarkowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Tarnowskich Górach, — **Franciszce Palidze**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Tarnowicach Starych, — **Szczepanowi Pałowskiemu**, woźnemu w Komisariacie Policji Województwa Śląskiego w Wielkich Hajdukach, — **Pawłowi Parczykowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach, — **Pawłowi Parzycy**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Jakobowi Patałagowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Pawłowi Pieczce**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Knurowie powiatu rybnickiego, — **Rudolfowi Piprekowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Bieruniu Starym powiatu pszczyńskiego, — **Janowi Pisulskiemu**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Lisowie powiatu lublinieckiego, — **Kazimierzowi Pietruszce**, urzędnikowi Magistratu w Katowicach, — **Adolfowi Pionkowi**, wojażerowi w Orzegowie, — **Ludwikowi Pisarkowi**, praktykantowi kancelaryjnym w Królówce, — **Antoniemu Pivoniowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Łaziskach Górnych powiatu pszczyńskiego, — **Pawłowi Flachetce**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Goczałkowicach powiatu pszczyńskiego, — **Józefowi Podko-**

wie, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Emanuelowi Politajowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Chropaczowie, — **Franciszce Polokowi**, robotnikowi w Chechle Starem powiatu tarnogórskiego, — **Sylwestrowi Polokowi**, woźnemu w Bielszowicach, — **Franciszce Potempie**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Janowi Preisnerowi**, urzędnikowi prywatnemu w Małej Dąbrówce powiatu katowickiego, — **Karolowi Przewidingowi**, górnikowi w Łagiewnikach Śląskich, — **Pawłowi Ptokowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Koszęcinie powiatu lublinieckiego, — **Józefowi Puchali**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Pawłowi Pyce**, robotnikowi w Bielszowicach powiatu katowickiego, — **Walentemu Ratajczakowi**, restauratorowi w Rydułowicach, — **Fryderykowi Reiszowi**, kupcowi w Orzeszu powiatu pszczyńskiego, — **Augustynowi Rodemu**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Reptach Starych powiatu tarnogórskiego, — **Janowi Rybce**, sekretarzowi gminnemu w Bełku powiatu rybnickiego, — **Piotrowi Siboniowi**, hutnikowi w Wielkich Hajdukach, — **Feliksovi Sierońskiemu**, górnikowi w Świętochłowicach, — **Janowi Sikorze**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Łaziskach Górnych powiatu pszczyńskiego, — **Józefowi Siwcykowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rydułowicach powiatu rybnickiego, — **Pawłowi Sklorzowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Anzelmowi Skorupie**, urzędnikowi Magistratu w Katowicach, — **Augustynowi Skrzypkowi**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Ludwikowi Słiwce**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Antoniemu Słocie**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Rudnych Piekarach, powiatu tarnogórskiego, — **Wincentemu Śmieci**, starszemu przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Edmundowi Smolce**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Józefowi Smykali**, slusarzowi w Świętochłowicach, — **Pawłowi Sojce**, górnikowi w Wartogłowcu powiatu pszczyńskiego, — **Józefowi Strocce**, restauratorowi w Królewskiej Hucie, — **Konradowi Staiszowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Tomaszowi Stankowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Zątku, — **Józefowi Stańkuszowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Ludwikowi Stawowemu**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Orzeszu powiatu pszczyńskiego, — **Augustynowi Stolarzowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Robertowi Strączkowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Ligocie Rybnickiej, — **Teodorowi Strzelczykowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rudnych Piekarach powiatu tarnogórskiego, — **Alojzemu Swierczyńskiemu**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Antoniemu Swobodzie**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Janowi Szklorzowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Szopienicach, — **Karolowi Szreterowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Władysławowi Szulgitowi**, drogerzyscie w Tarnowskich Górach, — **Romanowi Szwedzie**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Florianowi Toburowi**, sekretarzowi Urzędu Gminnego w Radzionkowie, — **Pawłowi Tomczykowi**, asystentowi biurowemu w Szarleju, — **Józefowi Trzeji**, górnikowi w Chropaczowie, — **Augustynowi Urbankowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Lublińcu, — **Bernardowi Wali**, właścicielowi restauracji w Chebziu, — **Józefowi Waliczki**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Dziedzicach powiatu bielskiego, — **Pawłowi Wardasowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Franciszce Wencłowi**, urzędnikowi Magistratu w Mysłowicach, — **Bolesławowi Wieczorkowi**, urzędnikowi Magistratu w Żorach, — **Ignacemu Wieczorkowi**, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Rybniku, — **Pawłowi Wistubie**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Robertowi Wittkowi**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Ryszardowi Wolnemu**, przodownikowi Policji Województwa Śląskiego w Tarnowskich Górach, — **Leonowi Wowrze**, rolnikowi w Warszowicach powiatu pszczyńskiego, — **Maksymilianowi Wozabowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Łagiewnikach Śląskich, — **Robertowi Zajacowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Katowicach, — **Piotrowi Zimochowi**, posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Królewskiej Hucie, — **Ryszardowi Złotosiowi**, górnikowi w Brzozowicach, — **Karolowi Żacykowi**, dozorca maszyn w Królewskiej Hucie, — **Janowi Zychoniowi** I, gór-

nikowi w Ochojcu powiatu pszczyńskiego oraz Jakóbowi Zynale, starszemu posterunkowemu Policji Województwa Śląskiego w Strzybnicy powiatu tarnogórskiego, wszystkim za zasługi około przyłączenia Górnego Śląska do Państwa Polskiego.

Warszawa, dnia 14 listopada 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Świtalski.

626.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1929 r.,

o zatwierdzeniu niektórych zmian statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych przemysłowych, handlowych i górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), oraz na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie” (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 428) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się nowe brzmienie, nadane §§ 3, 29, 31 i 34 statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”, załączonego do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. („Monitor Polski” Nr. 86, poz. 139 z dnia 13 kwietnia 1928 r.) a mianowicie:

1) § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakres działania przedsiębiorstwa obejmuje wytwarzanie i naprawę wszelkich artykułów z dziedziny elektrotechniki i precyzyjnej mechaniki, jak również handel temi artykułami w kraju i zagranicą”.

2) § 29 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do zakresu działania Rady Administracyjnej należy:

- 1) ogólny nadzór i sprawowanie kontroli nad działalnością przedsiębiorstwa,
- 2) uchwalanie regulaminów Rady i Dyrekcji,
- 3) rozpatrywanie i uchwalanie planu gospodarczego, zasadniczej polityki prowadzenia przedsiębiorstwa w myśl zasadniczych wytycznych, ustalonych przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, budżetu, projektów bilansu, rachunków strat i zysków, oraz podziału czystego zysku,
- 4) sprawy zakładania oddziałów i filii przedsiębiorstwa,
- 5) uchwalanie wniosków o nabywanie i zbywanie majątku nieruchomego przedsiębiorstwa,
- 6) uchwalanie planów inwestycyjnych,
- 7) sprawy lokowania funduszy,
- 8) uchwalanie wniosków w sprawie obciążania majątku przedsiębiorstwa, oraz w sprawie zaciągania pożyczek długoterminowych,
- 9) nadawanie prokury na wniosek Dyrekcji,
- 10) uchwalanie wszelkich innych wniosków, zgłoszonych przez Dyrekcję lub członków Rady i rozstrzyganie wszelkich spraw, przekraczających właściwość Dyrekcji,
- 11) przedstawianie Ministrowi Poczt i Telegrafów wniosków co do mianowania, odwołania lub pociągnięcia do odpowiedzialności członków Dyrekcji, oraz stawianie wniosków co do określania wynagrodzenia dla członków Dyrekcji”.

3) § 31 otrzymuje brzmienie następujące:

„Posiedzenie zwyczajne Rady Administracyjnej zwołuje Prezes lub jego Zastępca w miarę potrzeby, najmniej jednakże 6 razy w ciągu roku operacyjnego. Nadzwyczajne posiedzenia Rady zwołuje Prezes lub jego Zastępca na polecenie Ministra Poczt i Telegrafów, a także na żądanie co najmniej 3 członków Rady, lub na żądanie Dyrekcji.

Rada decyduje we wszystkich sprawach większością głosów, w razie równości głosów decyduje głos Prezesa. Do ważności uchwał konieczna jest obecność przynajmniej 3 członków Rady, łącznie z Prezesem lub jego zastępcą. Protokoły

posiedzeń Rady przedstawia Ministrowi Poczt i Telegrafów do wiadomości.

Protokoły posiedzeń Rady podpisuje Prezes lub jego Zastępca i jeden z członków Rady”.

4) § 34 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dyrekcję przedsiębiorstwa stanowią: Dyrektor Naczelny oraz dwóch do trzech kierowników.

Członków Dyrekcji na wniosek Rady Administracyjnej powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów”.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Świtalski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Z powodu śmierci Jerzego Clemenceau P. Ministra Spraw Zagranicznych Zaleski wysłał na ręce Ministra Spraw Zagranicznych Francji Brianda telegram następującej treści:

„Bolesna wiadomość o śmierci Jerzego Clemenceau, jednego z największych synów Francji, którego imię wyrte zostanie złotemi zgłoskami na kartach historii jego ojczyzny, której przyniósł zwycięstwo i pokój, została głęboko odczuta w całej Polsce. W imieniu Rządu Polskiego proszę Waszą Ekscelencję o przyjęcie wyrazów głębokiego i szczerzego żalu z powodu tej okrutnej straty, jaką poniósł naród zaprzyjaźniony i sprzymierzony.”

(—) A. Zaleski”.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

W niedzielę o godz. 21 min. 15 pociągami krakowskim powrócił do Warszawy P. Minister Sprawiedliwości St. Car. Na powitanie P. Ministra zebrał się na dworcu: pierwszy prezes Sądu Najwyższego Supiński, dyrektor departamentu Świątkowski na czele wyższych urzędników Min. Sprawiedliwości, prezes sądu apelacyjnego Dutkiewicz, prokurator sądu apelacyjnego Rudnicki, prezes sądu okręgowego Kamiński oraz prokurator tegoż sądu Michałowski.

W przepelnionej sali Starego Teatru odbył się wczoraj w południe odczyt P. Ministra Sprawiedliwości Cara p. t. „Konstytucja 17-go marca a polska rzeczywistość”. Na odczycie zebrała się bardzo licznie publiczność ze wszystkich sfer obywatelstwa m. Krakowa. Odczyt P. Ministra Cara wywarł niezwykle głębokie wrażenie. Ustęp o konieczności zmiany konstytucji w duchu zamierzeń Rządu Marszałka Piłsudskiego przyciągnął hucznymi oklaskami.

Po odczycie wśród burzliwych owacji prezydent miasta sen. Rolle złożył Panu Ministrowi, w imieniu obywatelstwa krakowskiego, najgorętsze podziękowanie za przybycie do Krakowa i wygłoszenie tak świetnego odczytu, zapewniając jednocześnie Pana Ministra o niezmiennych uczuciach Krakowa dla Marszałka Piłsudskiego.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Na skutek umowy granicznej, zawartej między Polską a Czechosłowacją, czynności celne i paszportowe w ruchu towarowym i osobowym na głównej arterji komunikacyjnej, łączącej Polskę z Czechosłowacją i Austrią, przeniesiono z czeskiej stacji granicznej Petrovice do nowo wybudowanej stacji granicznej polskiej w Zebrzydowicach.

Przed wojną istniała w tem miejscu tylko mała stacyjka przejeżdżająca z kilkoma krótkimi torami i bardzo skromnymi urządzeniami. W roku 1926 przystąpiono do przebudowy stacji na wielką stację graniczną, a o ogromie pracy, włożonej w te roboty, świadczą następujące cyfry i dane:

Dotychczas wykonano na terenie stacyjnym około 800.000 m³ robót ziemnych, ułożono około 20 km. torów, wybudowano wielki magazyn towarowy celny, ładownię otwartą, przeładownię krytą, wieżę ciśnienia, obrótnicę, szereg domów mieszkalnych i budynki noclegowe dla drużyn konduktorskich i parowozowych, urząd celny i dom mieszkalny dla straży celnej.

Ponieważ pierwotny budynek dworca osobowego jest za ciasny i nie dostosowany do nowych potrzeb i warunków, wybudowano po drugiej stronie stacji dworzec z nowoczesnymi urządzeniami dla dokonywania rewizji celnej i paszportowej. Obecnie buduje się drogę dojazdową do nowego dworca od pobliskiej szopy, a w najbliższym czasie nastąpi oddanie do użytku nowego dworca i likwidacja starego.

Pozatem będzie jeszcze w bieżącym roku urządzona w Zebrzydowicach stacja rozrządowa dla próżnych węglarek, wracających z zagranicy na Górny Śląsk, przez co osiągnie się skrócenie przebiegów próżnych wagonów, a tem samem duże korzyści eksploatacyjne.

W latach przyszłych projektowany jest dalszy stopniowy rozwój torów i urządzeń stacyjnych, a między innymi, budowa wielkiej rampy będącej dla odprawy weterynaryjnej zwierząt, eksportowanych zagranicę.

Ministerstwo Komunikacji komunikuje następujące dane za kwartał II-gi 1929 r., dotyczące ruchu na sieci normalnotorowej Kolei Państwowych:

Przeciętna długość eksploatacyjna linii kolejowych wyniosła 17.397 km., po potrąceniu zaś odcińków zamkniętych dla ruchu 17.240 km.

Przebieg pociągów ruchu osobowego wynosił 15.850.433 pociągo-kilometrów, ruchu towarowego 15.505.942 pociągo-kilometrów.

Przebieg wagonów taboru osobowego wynosił 453.298.454 osio-kilometrów, wagonów taboru towarowego: ładownych 942.527.606 osio-kilometr., próżnych 584.131.514 osio-kilometr.

Przebieg ciężarów pociągów brutto ruchu osobowego wynosił 3.629.474.000 tonno-kilometr., pociągów ruchu towarowego 13.170.367.000 tonno-kilometr.

Załadowano na stacjach Kolei Polskich 1.336.124 wagony. Przyjeżdżo do kolei zagranicznych 150.787 wagonów ładownych.

Dane powyższe obejmują 9 dyrekcji kolejowych.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Dnia 24 b. m. o godz. 11.30 w sali rady miejskiej rozpoczęła swe dwudniowe obrady, zwołana przez Naczelną Izbę Lekarską z inicjatywy P. Ministra Pracy i Opieki Społecznej Prystora konferencja w kwestji usprawnienia lecznictwa w Kasach Chorych. Na otwarcie obrad przybyli pp. Prezes Rady Ministrów dr. Świtalski, Ministrowie: Prystor, Składkowski, Kühn i Boerner. Marszałek Senatu Szymański, podsekretarze stanu: Doleżał, Lesniewski, gen. Komarzewski, gen. Hubicki, Starzyński i Radwan, delegat Polski do Ligi Narodów Minister Sokal, gen. Roupert, wiceprezydent miasta Będowski, wojewodowie: Jaroszewicz i Twardo, dziekan wydziałów lekarskich, przewodniczący Izby Lekarskich, profesorowie uniwersytetów, wyżsi urzędnicy oraz liczni przedstawiciele instytucji ubezpieczeń na wypadek choroby.

Przewodnictwo obrad objął P. Minister Prystor, powołując do prezydium dr. dr. Chodźkę, Bujalskiego, Gantkowskiego, Nowickiego, Strzebińskiego, Kożuchowskiego, Szumrła, Tomaszewskiego, Orzechowskiego, Lenartowicza, Groera, Jakowickiego, Piltza i Borowieckiego, na sekretarzy zaś dr. dr. Mozołowskiego i Wówkonowicza. Następnie P. Minister Prystor wygłosił następujące przemówienie:

„Proszę Panów, Kasa Chorych w rozumieniu ustawy winna być instytucją pożyteczną i pożądaną przez całe społeczeństwo. Tak jednak w życiu praktycznym nie stało się. Zdanie to moje, zdaje się, nie jest odosobnione, podzielane jest ono niemal przez wszystkich, którzy stykali się z tą instytucją bezpośrednio lub pośrednio. Zamiast tego, żeby być instytucją żywą, nawskroś społeczną, przesiąkniętą stałą troską o dobro społeczeństwa i jego członków, stała się w przeważającym swoim typie instytucją suchą, biurokratyczną, świadcząca o dobrodziejstwie jak z łaski i zdradzająca już w młodym wieku tendencję do skostnienia w swojej formie.

Na taki stan rzeczy złożyły się najrozmaitsze przyczyny: przedewszystkiem okres tworzenia tej instytucji przypada na początki nowego po wojnie światowej Państwa Polskiego, gdzie odbudowa Państwa odbywała się w warunkach nadzwyczaj ciężkich, w chaosie olbrzymich przeszkód, jak nasza wojna polsko-bolszewicka, nieprzygotowanie do samodzielnego bytu państwowego, brak środ-

ków i t. d. Drugą przyczyną, też ogólnej natury, był i jest jeszcze, niestety, dotychczas niski względnie poziom uspołecznienia całego społeczeństwa. Okoliczność ta pozwala na to, że życie polityczne widzi się w życie społeczne, zaciemnia i przestania cel społeczny, że partyjność szeroko rozwieliła się we wszystkich komórkach życia społecznego. Cel społeczny rozpatrywany jest pod kątem widzenia politycznym i partyjnym. Społeczeństwo nie umie odgrodzić interesu społecznego od interesu politycznego i dlatego widzimy, że każda placówka społeczna musi być, niestety, zabarwiona na taki lub inny kolor polityczny.

Do tych ogólnych przyczyn dochodzą jeszcze przyczyny specjalnej natury, też prawie powszechne, mianowicie: nieumiejętność gospodarzenia pieniędzmi, brak należytego szacunku dla grosza publicznego — mówię to bez złośliwych aluzji — nieumiejętność liczenia się z realnymi warunkami i potrzebami życia, a natomiast schlebienie swojej próżności w chęci zadziwienia świata, nieumiejętność a może nawet i niechęć współpracy z innymi instytucjami, jak samorządy, jak uniwersytety.

Może inne przyczyny składają się na taki stan rzeczy, lecz nie chcę się nad nimi rozwodzić. Nie o to mi chodzi. Nie chcę bynajmniej występować w roli oskarżyciela; nad złemi objawami przeszłości stawiam krzyżyk. Chodzi mi natomiast o to, żeby z Kas Chorych zrobić instytucję naprawdę, a nie tylko z nazwy swojej społeczna, to jest taka, która by służyła społeczeństwu, którą by dbała o jego dobro, pracując nie tylko na dziś, ale z myślą o przyszłości. A sądzę, że instytucja ta przy swoich środkach mogłaby i może wiele zrobić, chociażby w kierunku podniesienia powszechnej zdrowotności kraju.

Proszę więc Panów, zebyszyście zechcieli, nie tykając przeszłości i nie doszukując się win, pomóc mi w znalezieniu dróg, by instytucja ta stała się taką, do której należą chętni każdy obywatel polski!

Po przemówieniu P. Ministra, przyjętem żywymi oklaskami, zabrał głos prezes Naczelnej Izby Lekarskiej, były Minister dr. Chodźko. Mówca podkreślił z naciskiem fakt, że oto po raz pierwszy zwrócono się do świata lekarskiego, aby zasięgnąć jego opinii w tak doniosłej sprawie. Świat lekarski — oświadczył dr. Chodźko — jednomyślnie stoi na stanowisku, że ubezpieczenia społeczne stanowią konieczność narodową i państwową. Dzień dzisiejszy jest dniem historycznym, zamyka bowiem pierwszy okres życia Kas Chorych, okres prób i wysiłków stworzenia wielkiej organizacji leczniczej i profilaktycznej, z pominięciem głosu i wpływu lekarzy, a otwiera okres, oparty na kompetencji, kooperacji lekarzy i administracji Kas. Następnie mówca przypomniał działalność lekarzy w okresie niewoli, w czasie wojny, kiedy to około 400 lekarzy padło w obronie narodu i Państwa na skutek epidemii, oraz słowa zwycięskiego Wodza P. Marszałka Piłsudskiego, zawierające wyrazy najwyższego uznania dla poświęcenia i ofiarności naszych lekarzy wojskowych. W końcu swego przemówienia dr. Chodźko zapewnił w imieniu świata lekarskiego P. Ministra Pracy o mocnej woli tego świata w kierunku całkowitego poparcia doniosłych zamierzeń w zakresie organizacji i usprawnienia naszych ubezpieczeń społecznych.

W dalszym ciągu obrad zabierali głos na temat „Oparcie Kas Chorych na czynniku lekarskim” pp. Bujalski, Makowski, Bogusławski, Stefański, Zamecki, Wroczyński, Biernacki i inni.

O godz. 17 min. 30 P. Minister Prystor z małżonką podejmował uczestników konferencji w salonach Ministerstwa Rolnictwa czarną kawą, na którą przybyło kilkaset osób.

Odroczyłość Dekorowania Pracowników Wytwórn Państwowych.

Wczoraj popołudniu powrócił ze Spawy do stolicy Pan Prezydent Rzeczypospolitej.

Wieczorem odbyła się na Zamku podniosła uroczystość dekorowania Krzyżami Zasługi pracowników państwowych wytwórni przemysłowych, na której obecni byli m. in. Pp. Ministrów Prystor i Boerner, marszałek Senatu Szymański, Wice-Minister Pracy i O. S. gen. Hubicki, ks. biskup Gall, generałica i wyżsi wojskowi z pierwszym Wice-Ministrem gen. Konarzewskim na czele, komisarz Rządu woj. Jaroszewicz, woj. Twardo i inni.

Wielką salę Assambłową wypełnili pracownicy wytwórni państwowych w liczbie 440, przedstawieni do odznaczeń Krzyżami Zasługi. O godz. 8.15 wszedł na salę P. Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu Pp. Ministrów, generałicj oraz członków Domu Cywilnego i Wojskowego. Wszedłszy na specjalne podwyższenie, P. Prezydent wygłosił następujące przemówienie:

„Muszę się Panom przyznać, że nagradzanie zasług należy do najprzyjemniejszych moich obowiązków.

Zasługa nie zawsze jest głośna, nie zawsze jest widoczna. Bardzo często należy wyszukiwać

ją w codziennej szarzyźnie życia, gdzie spoczywa niedostrzeżona, a pomimo to spełnia doniosłą rolę wobec narodu i państwa.

Do tej kategorii zaliczam Wasze zasługi i dlatego jest mi szczególnie przyjemnie, że mogę dziś dać wyraz zewnętrzny ich uznaniu. Bo naród nasz zdolny do porywów, niekiedy nawet bohaterkich, nie zdolał jeszcze, w krótkim dotąd okresie normalnego życia, wyrobić sobie w dostatecznym stopniu cnotę codzienną, systematyczną pracę.

Wy jesteście tej systematycznej pracy reprezentantami. Na różnych szczeblach organizacji fabrycznej tak w twórczej pracy konstrukcyjnej, jak też i w mechanicznej pracy wykonawczej, potrafiliście osiągnąć szczególnie piękne wyniki. Do dokładności i sumienności, które są obowiązkiem każdego pracownika, zdolaliście dodać inne jeszcze cnoty piękne i doniosłe, a mianowicie ukochanie zawodu swojego, ukochanie warsztatu pracy i wytworu. Są to cnoty uszlachetniające i podnoszące wysoko i zawód i człowieka; cnoty, które wyrastają ponad sumienne tylko spełnianie obowiązku.

W promieniach tej miłości zawodów staje się powołaniem, a pracownik człowiekiem twórczego czynu. W promieniach tej miłości świata i ojczyzny odrodzenia ludzkości, pracującej na nowych podstawach moralnych.

Chcę, abyście te dzisiejsze odznaczenia, które na Was zaszczenie spadają, uważali i nadal jako zachętę do takiego pojmnowania Waszego zawodu, do ukochania go i uczynienia zeń powołania.

Jest to dla Was tem łatwiejsze i tem bardziej wskazane, że w pracy Waszej nie tylko przyczyniacie się do podniesienia poziomu wytwórczości kraju, ale służycie bezpośrednio wzmocnieniu gotowości obronnej naszej Rzeczypospolitej!”

Po skończonym przemówieniu nastąpił akt dekoracji, którego dokonali w imieniu P. Prezydenta Pp. Ministrów Prystor i Boerner oraz Wiceminister Spraw Wojskowych gen. Konarzewski.

Złotej P. Minister Boerner dekorował Srebrnym Krzyżem Zasługi 51 osób, a P. Wiceminister Konarzewski Bronzowym Krzyżem Zasługi 365 osób. Po skończonym akcie dekoracji odznaczeni przechodzili do sali Rejtana, gdzie byli przedstawiani P. Prezydentowi Rzeczypospolitej.

Po uroczystości odznaczone osoby podejmowane były przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Odroczyłość Otwarcia Nowej Elektrowni w Poznaniu

Dnia 23 b. m. rano przybył do Poznania, celem wzięcia udziału w uroczystości otwarcia nowej elektrowni miejskiej, P. Minister Robót Publicznych inż. Moraczewski. Na dworcu powitali P. Ministra pp. wojewoda poznański Raczynski z dyrektorem Robót Publicznych inż. Rzepeckim i prezydent miasta Ratajski. Po śniadaniu w hotelu Polonia, gdzie P. Minister zamieszkał, nastąpił objazd najważniejszych budowli państwowych i samorządowych na terenie Poznania oraz zwiedzanie miejskiego zakładu spalania śmieci. O godzinie 12-ej odbyło się uroczyste otwarcie nowej elektrowni. Elektrownia ta wzniesiona została w ciągu dwu lat kosztem około 13 milionów złotych, przy zastosowaniu najnowszych urządzeń technicznych. Przed gmachem elektrowni oczekiwali przybycia P. Ministra przedstawiciele miejscowych władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, dowódca O. K. gen. Dzierżanowski, naczelniczy państwowych instytucji finansowych, członkowie rady miejskiej i magistratu, przedstawiciele samorządu, województwa poznańskiego, dalej firm przemysłowych, które współpracowały przy budowie elektrowni, oraz delegaci Banku Szwajcarskiego, który udzielił kredytu miastu Poznaniu na tę budowę. P. Minister przybył o godz. 12-ej w towarzystwie p. wojewody poznańskiego Raczynskiego i prezydenta miasta i zwiedzał szczegółowo nowy gmach i jego urządzenia, poczem odbyło się poświęcenie, dokonane przez proboszcza ze Śródky ks. Kucharskiego, który po akcie poświęcenia przemówił krótko do zebranych. Następnie przemawiali prezydent miasta Ratajski i prezes komitetu budowy elektrowni inż. Dzierżanowski, poczem P. Minister Moraczewski wygłosił polecenie przystąpienia maszyn w ruch. Na zakończenie uroczystości odbyło się w zabudowaniach śniadanie, w czasie którego prezydent miasta zniósł toast na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i Jej Prezydenta, poczem zabrał głos P. Minister Moraczewski, który wygłosił następujące przemówienie:

„Serce każdego inżyniera na widok wykończonego dzieła musi się radować. Moje serce, jako inżyniera i członka Rządu, raduje się podwójnie z tego powodu, że do budowy tej nie był wciągnięty Skarb Państwa, ani żaden fundusz państwowy. Budowę tę miasto wykonało własnymi środkami. Jako obywatel Państwa, specjalnie raduję się, widząc rozbudowę elektrowni.

Wszystko jedno, czy dziś, czy jutro, za rok, czy za pięć lat, stanie przed nami problem bardzo poważny: zawarcie traktatu handlowego z naszym sąsiadem zachodnim, z Niemcami. Kiedy to przyjdzie, — że to przyjdzie musi, niema co do tego wątpliwości dla nikogo, kto się zajmuje sprawami publicznymi, — skoro ta sprawa przyjdzie, a nie ma być nieszczęściem dla Polski, musimy być do tego przygotowani, przygotowani w tem rozumieniu, aby nasz przemysł mógł wytrzymać konkurencję z przemysłem niemieckim. Dzisiaj dzieje się to jedynie i wyłącznie na podstawie znacznie niższych płac roboczych w Polsce, niż w Niemczech. Stan ten utrzymać się nie da. Życie gospodarze, konieczność rozszerzenia rynku wewnętrznego i powiększenia zbytu z wolą czy bez woli muszą doprowadzić do wyrównania płac roboczych w całym świecie. A więc tendencja podwyższenia płac w Polsce musi znaleźć swój wyraz. Na ten więc czynnik w konkurencji z Niemcami liczyć nie należy. Można liczyć na potaniecie produkcji, na potaniecie siły popędowej w fabrykach i w całym przemyśle. Jeśli dorównamy Niemcom pod tym względem, jeśli koszt produkcji popędowej motoru nie będzie większy, niż w Niemczech, przy wysokich zaletach naszych robotników i pracowników umysłowych, przeważających znacznie pod tym względem kwalifikacje pracowników umysłowych i robotników w Niemczech, nie potrzebujemy się obawiać konkurencji niemieckiej.

Przygotowywanie się zatem do tego, co wynika ze stosunków międzynarodowych, przygotowanie się do traktatu handlowego wymaga rozbudowy i siły popędowej dla przemysłu, tej siły, którą właśnie jest elektryczność. Każdy, kto buduje nową elektrownię, przyspiesza moment potaniecia produkcji i jej rozszerzenia, uczynienia jej zdolną do konkurencji z przemysłem zagranicznym.

Wielką zasługą miasta Poznania jest wybudowanie tego dzieła. Postawienie tej elektrowni to przyspieszenie zdolności konkurencyjnej przemysłu polskiego i potaniecie kosztów produkcji. Wznoszę więc toast na pomyślny m. Poznania w ręce prezydenta Ratajskiego!”

Przy tym toaście P. Minister powiedział, co następuje: „Skoro jestem przy głocie, to poruszę tu jeszcze inną sprawę, którą zaprzęta opinia publiczna. Poruszę sprawę wydatkowania przez Rząd obecny więcej pieniędzy, niż budżet, uchwalony przez Sejm, pozwał. Jak piszą gazety, powołując się na sprawozdanie N. I. K., Rząd ten wydał 600 milionów złotych więcej, niż było uchwalone. Państwo się nie dziwie, że jako członek tego Rządu, przyznam się, że w ciągu trzech lat wydaliśmy nie 600 milionów zł., ale miliard złotych więcej, niż budżet pozwał. Niesłusznie więc jest posadzenie nas, że tylko te 600 milionów wydaliśmy, natomiast prawdą jest, że wydaliśmy w ciągu tych trzech lat o jeden miliard więcej. W tym samym czasie wydatkowało Państwo ogółem 9 miliardów złotych. Powiększenie wydatków ponad budżet wynosiło zatem około 11%. Dlaczego te pieniądze wydaliśmy? Bo gdybyśmy ich nie wydali, to powinniśmy być postawieni pod ten mur i rozstrzelani. Proszę sobie wyobrazić, że Rząd, mając ogromną nadwyżkę dochodów, schował z nich 900 milionów do kasy, że z ogółu pieniędzy, będących u nas w obiegu, t. j. w kwocie miliard pięćset milionów, 900 milionów byłyby schowane w kasach skarbowych i unieruchomione, — to znaczyłoby, że całe życie gospodarce Państwa stanałoby w jednej chwili, ilość bezrobotnych wzrosłaby do ½ miliona. Tego nie wolno było zrobić w Państwie mającym tak małe zasoby pieniężne w obrocie. Mogła być tylko kwestja, czy wydatki te były pozytywne, czy niepozytywne, ale że musiały być wydane, to nie ulega wątpliwości. Jako członek Rządu, a więc jako strona w tym wypadku, nie myślę w tej chwili oceniać wydatków ani ich kontrolować; oczywiście twierdzę, że wszystkie wydatki były celowe.

Chciałem tylko wyjaśnić, — ponieważ ta sprawa nie jest należycie przedstawiona, — że wydatki, robione w tym czasie, spowodowane były tem, że dochody Państwa były znacznie wyższe, niż przewidywano. Zastanawialiśmy się, rzecz oczywista, zarówno nad użyciem nadmiernych dochodów, jak i nad tem, jaką sumę należałoby jako rezerwy schować w kasach skarbowych. Przed wojną w państwie niemieckim rezerwy kasowe wynosiły czteromiesięczne wydatki państwowe, we Francji i Austrii trzymiesięczne, myśmy stanęli na stanowisku, że możemy na początek zachować za ledwie jednomiesięczne zapotrzebowanie Państwa, jako rezerwy kasowe. Resztę dochodów należało przetrzymać na ożywienie życia gospodarczego, należało je wydatkować!”

Wieczorem wyjechał P. Minister do Wrocławia.

Sąd Okręgowy w Lublinie na posiedzeniu niejawnym, dn. 2 listopada 1929 r., po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowił: a) zatwierdzić dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcia druku „Samopomoc Chłopska” z dn. 3 listopada 1929 r. Nr. 63, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 ust. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 1.V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1/28 poz. 2); art. 1 ust. 2 i 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 1.V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1/28, poz. 2); art. 129 p. 6 i 73, cz. 1 p. 2 K. K. i art. 129 cz. 1 p. 6 K. K.; b) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20018-k

Sąd Okręgowy w Lublinie na posiedzeniu niejawnym, dn. 2 listopada 1929 r., po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowił: a) zatwierdzić dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcia druku „Zycie Młodzieży” z dn. 3 listopada Nr. 25, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 2 K. K., art. 129 cz. 1 p. 2 i 6 K. K. i art. 1 ust. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10.V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1/28, poz. 2); b) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20019-k

Sąd Okręgowy w Cieszynie na posiedzeniu niejawnym dn. 28 października 1929 r., po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowił: a) zatwierdzić dokonane przez Dyrektora Policji w Bielsku, zajęcia druku „Bielitz - Bialaer Deutsche Zeitung” z daty 22.10.1929 r., zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 ust. 1 i 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 10.V. 1927 r. Nr. 45/399 Dz. U. R. P.; b) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20020-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia Nr. 315 czasopisma „A. B. C.” z dnia 8.XI. 1929 r., w związku z zamieszczeniem w nim artykułu p. t. „Rewolucja gdańska”, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20814-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia wydanej w dniu 8.XI. 1929 roku, odezwy Warszawskiego Okręgowego Komitetu Robotniczego P. P. S., odezwy, zawierającej znaniona przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20813-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia Nr. 54 czasopisma „Pobudka”, datowanego 10.XI. 1929 r., w związku z zamieszczeniem w nim artykułów p. t. „W 6 rocznicę”, „Piśmie Marszałka Piłsudskiego”, „Masy robotnicze drgnęły i wychodzą na ulicę”, „Karykatyry” z podpisem: „W każdym razie jedno jest pewne...” i „Wiemy o kim mowa”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 129, 154, 532 K. K., oraz art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20812-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia wydanej w dniu 8.XI. 1929 r. odezwy p. t. „Akademicy”, zawierającej znaniona przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20811-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia

Nr. 11 czasopisma „Głos Kobiet” z listopada 1929 r. w związku z zamieszczeniem w nim artykułu p. t. „Marszałek Daszyński udaremnił zamach na Sejm”, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20810-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 15 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia Nr. 323 czasopisma „Gazeta Warszawska” z dnia 8 listopada 1929 roku w związku z zamieszczeniem w nim artykułu p. t. „Chaos”, zawierającego cechy przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20809-k

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział VIII Karny na posiedzeniu niejawnym, dnia 18 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia Nr. 50 czasopisma „Wyzwolenie” datowanego 17.XI. 1929 r., w związku z zamieszczeniem w nim artykułów p. t. „Na zjazd w dniu 8 grudnia” i „Kto ma rację”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 129 K. K., oraz art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20889-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie zajęcia wydanej w dniu 2.XI. 1929 r. odezwy Centralnego Komitetu Wykonawczego P. P. S., zawierającej znaniona przestępstwa z art. 58 i 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r.; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20166-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia Nr. 311, czasopisma „Robotnik” z dn. 1.XI. 1929 r., wobec zamieszczenia w nim artykułów p. t. „Dzień 31 października 1929 r.” i „Kontaskata „Pobudki” za ... Waldemarsa”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 1, cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20167-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia Nr. 315, czasopisma „Gazeta Warszawska” z dn. 1.XI. 1929 r. w związku z zamieszczeniem w nim alarmującego tytułu „Dramatyczny dzień otwarcia Sejmu!” do nieistniejącego artykułu, dającego pole do snucia różnych przypuszczeń, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1, cz. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10.V. 1927 r.; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20168-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia Nr. 52, czasopisma „Pobudka” z dn. 3.XI. 1929 r., wobec zamieszczenia w nim ilustracji p. t. „Ośmiu dyktatorów”, „Dyktator obrażony”, „W obliczu sesji Sejmowej”, „Gdy przestana działać argumenty ...”, „Panu Malszewskiemu na urlop”, „Pan pułkownik i żony policjantów”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 129 K. K., art. 1, cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20169-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia:

1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia wydanej w dn. 1 listopada 1929 r. odezwy Centralnego Komitetu Wykonawczego Polskiej Partii Socjalistycznej, zawierającej znaniona przestępstwa z art. 129 K. K., oraz art. 1, cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 roku; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20170-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia Nr. 45, czasopisma „Płocówka” z dn. 27.X. 1929 r., wobec zamieszczenia w nim artykułów p. t.: „Pan Malszewski, bić umie, no, i bić będzie”, „Nowe przemaszanizowanie”, „Panowie Iraz i Ządzi”, „Stronictwo Chłopskie”, „Mówi się tu owdzie” i „Dowcipy”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 154 i 532 K. K., oraz art. 58 cz. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r.; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20171-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia wydanej w dn. 3.XI. 1929 r., odezwy Związku Zawodowego Tramwajarzy na m. st. Warszawy, zawierającej znaniona przestępstwa z art. 1, cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r.; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20172-k

Sąd Okręgowy w Cieszynie na posiedzeniu niejawnym dnia 28 października 1929 r., po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowił: a) zatwierdzić dokonane przez Dyrektora Policji w Bielsku, zajęcia druku „Volksstimme” z dnia 24 października 1929 roku, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 ust. 1 i 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r. Nr. 45/399 Dz. U. R. P.; b) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20021-k

Sąd Okręgowy w Radomiu na posiedzeniu niejawnym dnia 30 października 1929 r., po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanawia: a) zatwierdzić dokonane przez Radomskiego Starostę powiatowego zajęcia Nr. 45 tygodnika „Zycie Robotnicze” z dnia 27 października 1929 r. za umieszczenie w nim artykułów p. t. „O jednolity front robotniczo - chłopski” i „Głosy rzeczywistej rzeczywistości”, zawierających znaniona przestępstwa z art. 132 p. 1 K. K. i z art. 58 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r. o prawie prasowym; b) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20024-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 4.11. 1929 r. zajęcia druku - ulotki z października 1929 r. p. t.: „Towarzysze bezrobotni!”
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 8.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20268-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 26.10. 1929 r. zajęcia czasopisma „Kurier Poznański” z 26.10. 1929 r. Nr. 498 w dwóch artykułach p. t. „Kupowanie prasy dla partyjnego wydawnictwa za cenę ogłoszeń urzędowych” oraz „z pow. międzychodzkiego”
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 7.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20269-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 2.11. 1929 r. zajęcia czasopisma „Nowy Kurier” Nr. 254 z 3.11. 1929 r. w artykule p. t. „W opozycji”
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 7.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20270-k

stępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 8.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20270-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 4.11. 1929 r. zajęcia druku - ulotki p. t. „Towarzysze - robotnicy fabryki Cegielskiego, Młodzieży robotnicza!”
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętego druku.
Poznań, dnia 8.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20271-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 2.11. 1929 r. zajęcia czasopisma „Berliner Tageblatt” Nr. 518 z 2.11. 1929 r. w artykule p. t. „Der Kerhinderte Sejm”.
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 8.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20272-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 2.11. 1929 r. zajęcia czasopisma „Der Tag” Nr. 262 z 2.11. 1929 r. w artykule p. t. „Piłsudski Gwałtstrich gegen den Sejm”.
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 8.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20273-k

Zarządzone uchwała Miejskiego Urzędu Policynego w Poznaniu z dnia 25.10. 1929 r. zajęcia czasopisma „Der Tag” Nr. 255 z 25.10. 1929 r. w artykule p. t. „Polen beiligt die Völkerbundsvortreter”.
Sąd Okręgowy w Poznaniu, po wysłuchaniu Prokuratora przy Sądzie Okręgowym zatwierdza: z powodu znanion przestępstwa z art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.
Zakazuje się rozpowszechnianie zajętej części pisma.
Poznań, dnia 6.11. 1929 r.
Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny.
20274-k

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, na posiedzeniu niejawnym dnia 7 listopada 1929 roku po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanawia: 1) zatwierdzić dokonane przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawie, zajęcia Nr. 313 czasopisma „Robotnik” z dnia 2.XI. 1929 r., wobec zamieszczenia w nim artykułu p. t. „Robotnicy Warszawy złożyli wczoraj...”, zawierającego znaniona przestępstwa z art. 1 cz. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V. 1927 r.; 2) zakazać rozpowszechniania powyższego druku.

20344-k

Licytacje.

PRZETARG.

Dyrekcja Państwowej Szkoły Rzemieślniczo - Przemysłowej w Białymstoku ogłasza przetarg publiczny na sprzedaż zbędnych dla szkoły maszyn i urządzeń.
Przetarg odbędzie się w dniu 5 grudnia 1929 r. o godzinie 10 rano, w lokalu szkoły (Antonik Fabr. Nr. 1).
Sprzedane zostaną następujące przedmioty:
1) Silnik ropowy Diesla o mocy 50 KM. (nieczynny);
2) 2 zespoły zgrzeblarek (nieczynny);
3) 1 salfektor (zdemontowany);
4) 2 przdziałki obrączkowe po 125 wrzecion;
5) 2 cewiariki do wątku;
6) 10 krosien mechanicznych Jacquardowych;
7) 2 maszyny do przebijania kart;
8) 5 folusy;
9) 4 płóćki;
10) 5 ram żelaznych 25 m. X 1.8 m. (do suszenia koców i sukna);
11) 6 drapaczek;
12) 3 postrzygarki i inne.
Dyrektor Szkoły:
(-) Inż. J. Wołkie.
20852-k

